

Історична довідка.

У листопаді 2015 року Верховна Рада визнала депортацію геноцидом кримськотатарського народу. 18 травня стало днем, у який ми вшановуємо пам'ять жертв цього злочину, а також відзначаємо його як День боротьби за права кримськотатарського народу.

Офіційною причиною депортації стало «звинувачення» татар у співпраці з нацистами під час другої світової, коли Крим було окуповано.

Це було грубим порушенням норм міжнародного права тому що жоден народ не можна засудити на підстав ідей його конкретних представників.

У той час ярлик "зрадник" отримали всі представники кримськотатарського народу – і солдати червоної армії, і партизани, і ті, хто повернувся до Криму вже після його деокупації. Це були сфабриковані справи та наклепи.

Переживши вигнання із рідних домівок, витримавши нелюдські умови етапу, більшість вивезених опинилися в Узбекистані та сусідніх районах Казахстану й Таджикистану.

Символом Дня пам'яті жертв геноциду кримськотатарського народу є залізничні рейки, якими вивозили людей у вагонах потягів.

За перші три роки після переселення померли від 20 до 46% всіх депортованих.

Після другої половини 1950-х «переселенцям» пом'якшили умови життя, але все одно вважали зрадниками. Їх діти могли здобути освіту російською або узбецькою мовою, але не кримськотатарською. Національність також заборонили вписувати в паспорт. До Криму було заборонено повертатися аж до 1989 року.

Росія знищує корінне населення Криму вже більше двох сторіч, і не збирається зупинитись. З 2014 року, після анексії півострова, посилюються переслідування кримських татар. Офіційною причиною знову стали бездоказові звинувачення в тероризмі (з боку держави-терориста).